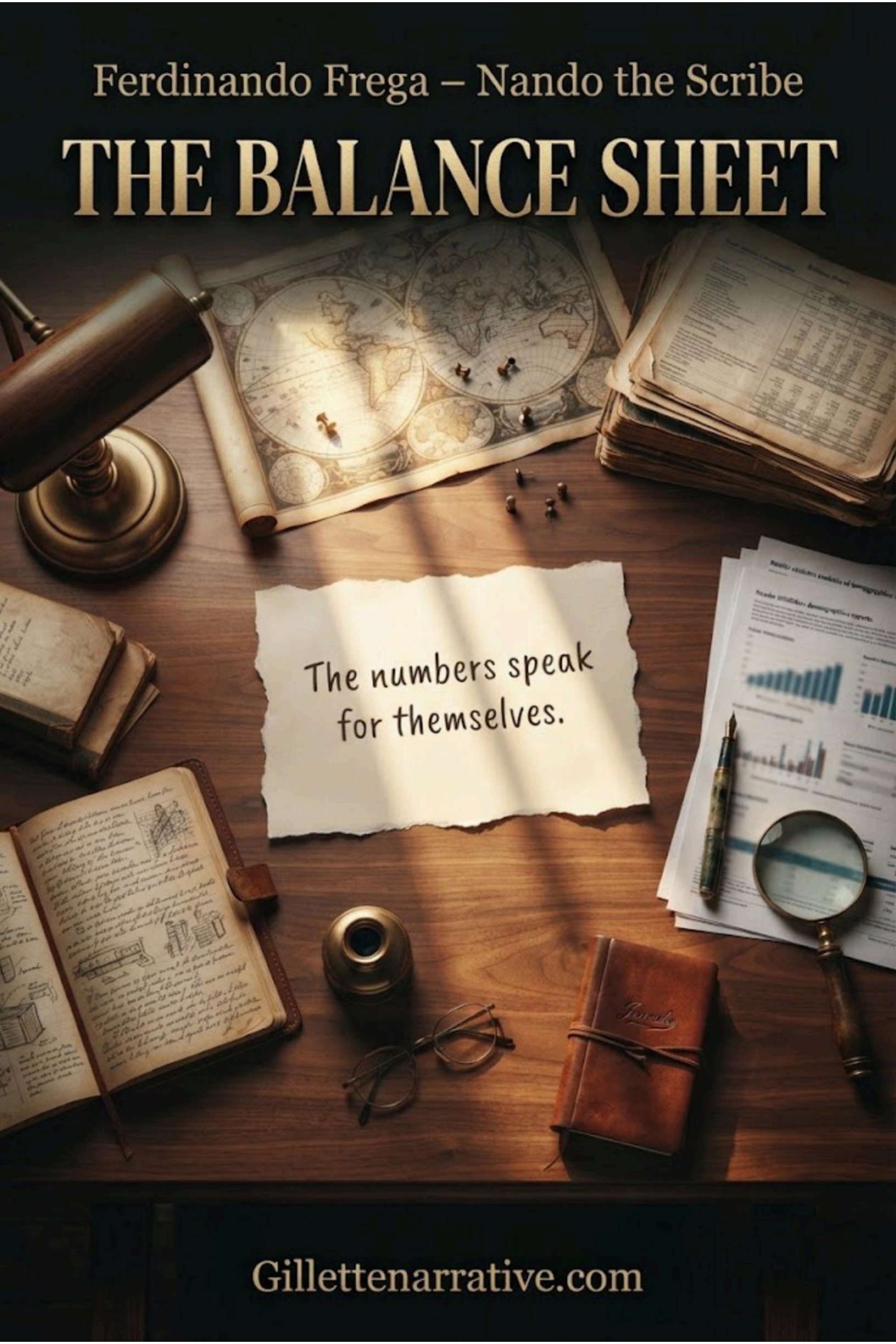


Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE BALANCE SHEET



The numbers speak
for themselves.

ANG BALANCE SHEET NG GILLETTE

Ang pinakatanyag na balance sheet ay ang sa Estado, na pinatatakbo ng iisang obsesyon: panatilihing nakatutok ang ilaw sa iisang punto — ang mahihinang bahagi.

Ang utang publiko ay laging nananatili sa pole position, na para bang isa itong pasyenteng itinadhanang mabuhay magpakailanman. Hindi ito kailanman namamatay. Hinatulan ito ng walang hanggan.

Tuwing sinasabi ng mga tao, “Nasa gulo tayo,” iisang panawagan ang sumusunod: panahon na para magpalit ng kambiyo ang lahat, magtrabaho nang mas masipag, maging mas responsable. Hindi na tayo puwedeng magpatuloy nang ganito. Ang sapilitang pangungusap ay laging pareho: kailangan nating ayusin ang ating sarili.

Para itong isang kolektibo at pambansang akto ng pananagutan. Ngunit kumukupas ang epekto nito sa loob ng ilang minuto, na para bang wala itong kinalaman sa atin.

At gayunman, umaalingawngaw sa paligid natin ang salita, dala ang bigat ng isang bagay na diumano’y kagagawan ng iba, habang nananatili tayong mga manonood sa loob ng isang realidad kung saan puwede tayong maglipat ng channel kahit kailan natin gusto.

Pagkatapos ay nariyan ang mga balance sheet ng mga organisasyon: mga institusyon, mga asosasyon, mga korporasyon. Maaaring magkaiba ang layunin, ngunit nananatiling hindi nagbabago ang huling tanong:

Mahusay ba ang ginawa natin, o may nagawa pa sana tayong higit?

Bihira ang tunay na manager na naghaharap ng balance sheet na malinaw na nagtatampok ng mga pagkalugi at nag-aatang ng pananagutan sa bawat isa. Kapag walang sagot, ang paliwanag ay nagiging mga panlabas na salik, na para bang ang

may sala ay ilang mahiwagang hanging pasalungat na walang umasa at walang makapagtukoy.

At sa wakas, nariyan ang balance sheet ng pamilya.

Pagkatapos, isang araw, sinisimulan mong bilangin ang sarili mong mga taon. Ipinapaalala sa iyo ng mga abiso ng pagpanaw na namamatay ang mga tao, at ang edad ay walang iba kundi isang petsang inilagay kung saan man sa loob ng isang buhay.

Doon dumarating ang iyong personal na balance sheet.

Iyong ikaw lamang ang may pananagutan sa kung paano mo ginugol ang iyong panahon — at ikaw lamang ang tunay na nakaaalam ng tubo ng puhunang iyon.

Nang hindi pumapasok sa sikolohiya o pilosopiya — hindi ako doktor ni propesor — nais kong ibahagi ang aking pinakahuling balance sheet:

Ang Aking Balance Sheet Bilang Manunulat

Ang mga numero ang nagsasalita para sa kanilang sarili. Hindi kailangan ng komentaryo.

At pagkatapos ay nariyan ang mga tao.

Mga mambabasang kusang dumarating, isa-isa, walang advertising, walang kampanya, walang estratehiya.

Ano pa ang maaaring nagawa?

Marahil wala na.

Hindi dahil tapos na ang paglalakbay, kundi dahil natural na nangyari ang lahat.

At kapag ang kalikasan ang lumilikha, ang mundo ang nag-iingat.

Ferdinando